

Sygn. akt V Uz 2/14

POSTANOWIENIE

Dnia 3 kwietnia 2014r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Magdalena Marczyńska

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 3 kwietnia 2014 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania S. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych

Oddziałowi w T.

o zasiłek chorobowy

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego – Sądu Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb.

z dnia 6 lutego 2014r.

sygn. akt IVU 314/13

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 6 lutego 2014 roku, wydanym w sprawie IVU 314/13, Sąd Rejonowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. oddalił wniosek S. B. ustanowienie pełnomocnika z urzędu. W uzasadnieniu wskazał, że sytuacja majątkowa i osobista wnioskodawcy nie uzasadnia twierdzenia, że nie jest on w stanie ponieść kosztów wynagrodzenia adwokata lub radcy prawnego bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Ponadto zdaniem Sądu Rejonowego udział pełnomocnika w sprawie nie jest konieczny, albowiem przedmiotowa sprawa nie jest skomplikowana pod względem prawnym, jak i faktycznym.

Na powyższe postanowienie złożył w dniu 12 lutego 2014 roku zażalenie S. B.. W ocenie skarżącego przyznanie pełnomocnika z urzędu uzasadnia jego obecny stan zdrowia.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie.

Ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika z urzędu jest wyjątkiem od zasady odpłatności postępowania sądowego, w tym konieczności ponoszenia kosztów wynagrodzenia fachowego pełnomocnika przez strony procesu. Stosownie do treści art. 117 § 1 k.p.c. strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych w całości lub części, może domagać się ustanowienia adwokata lub radcy prawnego. Art. 117¹ § 1 k.p.c. stanowi natomiast, że osoba fizyczna dołącza do wniosku o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego oświadczenie obejmujące szczegółowe dane o swoim stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania.

Zasadność takiego wniosku podlega ocenie z punktu widzenia konieczności i potrzeby udziału takiego pełnomocnika dla ochrony interesów wnioskodawcy w świetle zawłości sprawy i nieporadności wnioskującego, z uwagi na regulację zawartą w art. 117 § 5 k.p.c., zgodnie z którą sąd uwzględni wniosek, jeżeli udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie uzna za potrzebny. Uwzględnienie wniosku winno więc nastąpić, gdy strona swoim zachowaniem wykazuje nieznajomość reguł postępowania lub nieporadność prowadzącą do tego, że przy faktycznym lub prawnym skomplikowaniu sprawy nie jest w stanie wykorzystać prawnych możliwości prawidłowego jej prowadzenia.

W ocenie Sądu Okręgowego argumenty podniesione w zażaleniu stanowią jedynie polemikę z trafnymi ustaleniami i prawidłowymi rozważaniami Sądu I instancji i nie zasługują na uwzględnienie.

Jak trafnie uznał Sąd Rejonowy przedstawiony przez skarżącego stan majątkowy nie uzasadnia bowiem twierdzenia, że nie może on ponieść kosztów wynagrodzenia pełnomocnika bez uszczerbku dla utrzymania swego i swojej rodziny. Wnioskodawca uzyskuje stały dochód, który pozwala mu na ustanowienie pełnomocnika z wyboru. Twierdzenie wnioskodawcy jest nieuzasadnione zwłaszcza, jeżeli weźmie się pod uwagę fakt, iż stawki minimalne wynagrodzenia adwokatów i radców prawnych w sprawach z zakresu świadczeń pieniężnych z ubezpieczenia społecznego i zaopatrzenia emerytalnego są stosunkowo niskie.

Zdaniem Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie w sprawie nie zachodzi także konieczność udziału i pomocy profesjonalnego pełnomocnika z urzędu, albowiem konieczności takiej nie uzasadnia ani zawłość sprawy pod względem faktycznym, ani też szczególne skomplikowanie pod względem prawnym. O konieczności ustanowienia pełnomocnika z urzędu nie może decydować zaś jedynie zły stan zdrowia wnioskodawcy.

Ponadto stosownie do art. 5 k.p.c. w razie uzasadnionej potrzeby sąd może udzielić stronom i uczestnikom postępowania występującym w sprawie bez profesjonalnego pełnomocnika niezbędnych pouczeń co do czynności procesowych, co powinno w sposób wystarczający zapewnić ochronę interesów wnioskodawczyni w toku postępowania.

Na marginesie podnieść należy, iż Sąd Rejonowy nie powinien był zobowiązywać wnioskodawcy do uiszczenia opłaty podstawowej od zażalenia na zaskarżone w niniejszej sprawie postanowienie, albowiem zgodnie z art. 98 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 ze zm.) nie pobiera się opłat od zażalenia na postanowienie sądu, którego przedmiotem jest odmowa ustanowienia adwokata lub radcy prawnego.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., orzekł jak w sentencji.